

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ВІДПОВІДНО ДО
МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА 2015 РІК
ТОВАРИСТВА З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
“СТРАХОВА КОМПАНІЯ“ СПЕЙР”**

1. Загальна інформація.

ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ “СТРАХОВА КОМПАНІЯ“ СПЕЙР” (далі за текстом – «Компанія») було зареєстровано в державному реєстрі підприємств, організацій та установ за № 10741020000049418 14 травня 2014 року.

Ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців – 39213513.

Організаційно – правова форма: – товариство з додатковою відповідальністю.

Скорочена назва: ТДВ “СК“ СПЕЙР”

Юридична адреса Компанії: 01135, Україна, м. Київ, вул. Злотоустівська, 30.

Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи за реєстраційним номером №11103009, СТ № 620, дата видачі свідоцтва 31.07.2014 року, код 11.

Основний вид діяльності за КВЕД (код): 65.12 Інші види страхування, крім страхування життя.

Метою діяльності Компанії є одержання прибутку шляхом надання послуг по забезпеченню усіх видів страхового захисту майнових інтересів громадян і юридичних осіб та здійснення фінансової діяльності в межах, визначених чинним законодавством України та Статутом Компанії.

Предметом діяльності Компанії є здійснення страхування, перестрахування і фінансова діяльність, пов’язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням.

Компанія планує у майбутньому здійснювати усі види обов’язкового та добровільного страхування та перестрахування згідно з чинним законодавством України.

Станом на 31.12.2015 року Компанія має 4 безстрокові страхові ліцензії Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг:

Назва ліцензії (Вид господарської діяльності)	Реквізити ліцензії, (номер і дата прийняття рішення, найменування органу ліцензування)
Страхова діяльність у формі добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу)	Розпорядження №2810 від 19.11.2015р. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг
Страхова діяльність у формі добровільного страхування залізничного транспорту	Розпорядження №2810 від 19.11.2015р. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг
Страхова діяльність у формі добровільного страхування майна (крім залізничного, наземного, повітряного, водного транспорту (морського внутрішнього та інших видів водного транспорту), вантажів та багажу (вантажобагажу)	Розпорядження №2810 від 19.11.2015р. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг
Страхова діяльність у формі добровільного страхування фінансових ризиків	Розпорядження №2810 від 19.11.2015р. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

Структура акціонерів Компанії станом на 31 грудня 2015 року представлена наступним чином:

ТОВ «Спейр», код ЄДРПОУ – 39191170	99,998%
ВГО «Українська федерація карате», код ЄДРПОУ – 36790463	0,001%
ТОВ «Консалтгруп», код ЄДРПОУ – 40015410	0,001%
Всього:	100,00%

Компанії не має філій та представництв.

У 2015 році здійснення та припинення окремих видів операцій страхування не було.

Компанію створено згідно із нормами Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України та з Законами України «Про господарські товариства», «Про страхування». Протоколом №1 загальних зборів засновників від 05.05.2014р. було прийнято рішення про створення ТДВ «СК“ СПЕЙР” та затверджено Статут, в якому визначено розмір статутного капіталу у сумі 20 000 000 грн. (Двадцять мільйонів) гривень.

Загальними зборами учасників Компанія в 2015 році затверджено нову редакцію Статуту згідно протоколу № 3 від 08.12.2015 р., який зареєстровано в державному реєстрі підприємств, організацій та установ 30.12.2015р. за № 10741050006049418.

Протягом звітнього періоду злиття, приєднання, поділу, виділення Компанії не відбувалось.

Податок на прибуток Компанії розраховується та сплачується за місцем реєстрації в ДПІ у Шевченківському районі ГУ ДФС у м. Києві.

Податковий облік здійснюється у відповідності з чинним законодавством України, згідно вимог Податкового кодексу України.

До органів управління та контролю Компанії відносяться:

- Загальні Збори учасників Товариства;
- Дирекція Товариства на чолі з Генеральним директором;
- Директор Товариства, який підзвітний Генеральному директору Товариства;
- Ревізійна комісія.

Загальні Збори учасників є вищим органом управління Товариства, на яких визначаються основні напрямки діяльності Компанії, затверджуються плани та звіти про їх виконання.

Розподіл чистого прибутку Товариства здійснюється на підставі рішень Загальних зборів учасників.

Загальні Збори складаються з учасників Товариства або призначених ними представників. Представники учасників можуть бути постійними або призначеними на певний строк.

Учасник вправі в будь-який час замінити свого представника у Зборах, сповістивши про це інших учасників.

Учасник Товариства вправі передати свої повноваження на зборах іншому учаснику або представникові іншого учасника.

Учасники мають кількість голосів, пропорційну розміру їх часток у статутному капіталі.

Чергові Збори Товариства скликаються не рідше одного разу на рік. Діяльність Загальних Зборів учасників Товариства відповідає всім вимогам законодавства, Статуту і внутрішніх положень.

Виконавчим органом Товариства є Дирекція, яку очолює Генеральний директор.

Генеральний директор є вищою посадовою особою Товариства. Генеральним директором може бути як учасник Товариства, так і особа, яка не є учасником.

Контроль за фінансово-господарською діяльністю Компанії здійснюється ревізійною комісією, що утворюється Зборами учасників з їх числа в кількості 3-х осіб.

Генеральний директор не може бути членом Ревізійної комісії, Ревізійна комісія складає звіт та висновки про фінансово-господарську діяльність Компанії за даними річної фінансової звітності.

Посадові особи Компанії відповідають за заподіяну ними Компанії шкоду відповідно до законодавства України.

Середньооблікова чисельність працюючих станом на 31 грудня 2015 року складає 3 особи.

Генеральним директором Компанії укладено договір про надання аудиторських послуг № 464/16-16 від 04.02.2016 з ТОВ «КИЇВАУДИТ» (Код за ЄДРПОУ 01204513, місцезнаходження: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, 53/80, офіс 306).

ТОВ «КИЇВАУДИТ» здійснює свою діяльність на підставі:

- свідоцтва про внесення до Реєстру аудиторських фірм Аудиторської палати України № 1970, виданого за рішенням АПУ від 23.02.2001 р. № 99, продовженого за рішенням АПУ від 30.07.2015 р. № 313/3 до 30 липня 2020 року,
- свідоцтва про включення до реєстру аудиторських фірм та аудиторів, які можуть проводити аудиторські перевірки фінансових установ, реєстраційний номер свідоцтва № 0069, виданого відповідно до розпорядження Нацкомфінпослуг від 26 вересня 2013 року № 3365, строк дії свідоцтва до 30.07.2020 року.

Станом на кінець 2015 року Компанія не володіє частками в статутних фондах суб'єктів господарської діяльності.

2. Основа подання інформації.

Застосовувані стандарти

Прикладена фінансова звітність Компанії складена відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності (далі за текстом – «МСФЗ»), чинними протягом звітного періоду.

Для складання фінансової звітності Компанії за МСФЗ за 2015 рік застосовані МСФЗ чинні протягом 2015 року.

Функціональна валюта та валюта представлення даних фінансової звітності

Функціональною валютою цієї фінансової звітності є національна валюта України, гривня. Операції у валютах, які відрізняються від функціональної валюти Компанії, вважаються операціями у іноземних валютах. Усі дані фінансової звітності представлені в тисячах українських гривень.

Використання оцінок та суджень

Підготовка фінансової звітності відповідно до вимог МСФЗ зобов'язує керівництво робити судження, розрахункові оцінки й допущення, що впливають на застосування облікової політики й величину представлених у фінансовій звітності активів і зобов'язань, доходів і витрат. Фактичні результати можуть відрізнятися від зазначених оцінок.

Оцінки й припущення, що лежать в їх основі, переглядаються на регулярній основі. Корегування в оцінках визнаються в тому звітному періоді, в якому були переглянуті відповідні оцінки, і в будь-яких наступних періодах, яких вони стосуються.

3. Основні принципи облікової політики.

Дотримання принципів та незмінність облікової політики

Протягом 2015 року Компанія дотримувалась наступних принципів діяльності та складання фінансової звітності: автономність, безперервність, періодичність, історичної собівартості, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності та єдиного грошового вимірника.

Облікова політика ТДВ “СК“ СПЕЙР” затверджена наказом Генерального директора № 05/20 – ОП від 20.05.2014 р. «Про організацію бухгалтерського обліку і облікову політику» ТДВ “СК“ СПЕЙР”.

Протягом 2015 року зміни до облікової політики Компанії не вносились.

Облікова політика Компанії – це сукупність методів, принципів, засобів організації бухгалтерського обліку, порядку відображення в обліку обставин, які впливають на фінансовий стан Компанії.

Положення облікової політики, описані далі, застосовувалися послідовно у всіх звітних періодах, представлених в цій фінансовій звітності.

Перед складанням річного фінансового звіту була проведена суцільна річна інвентаризація активів і зобов'язань Компанії, що обліковуються на балансі, відповідно до наказу Генерального директора № 1 від 15.12.2015 р. Результати інвентаризації відображені в балансі Компанії, складеному станом на 31.12.2015 р.

Критерії визнання елементів фінансової звітності

Активи - ресурси, контрольовані Компанією, в результаті подій минулих періодів від яких Компанія чекає здобуття економічної вигоди в майбутньому.

Зобов'язання - поточна заборгованість компанії, що виникла в результаті подій минулих періодів, врегулювання якої приведе до відтоку з компанії ресурсів, що містять економічну вигоду.

Капітал - доля, що залишається в активах Компанії після вирахування всіх її зобов'язань.

Доход - приріст економічних вигод протягом звітного періоду, у формі припливу (або збільшення) активів або зменшення зобов'язань, що приводить до збільшення капіталу, не пов'язаного з вкладками власників.

Витрати - зменшення економічних вигод протягом звітного періоду, що відбувається у формі відтоку активів або збільшення зобов'язань, ведучих до зменшення капіталу, не пов'язаного з його розподілом між власниками (акціонерами).

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Визнанню у фінансовій звітності підлягають ті елементи, які: - відповідають визначенню одного з елементів; - відповідають критеріям визнання.

Критерії визнання: - існує вірогідність здобуття або відтоку майбутніх економічних вигод, пов'язаних з об'єктом, що відповідає визначенню елементу; - об'єкт має вартість або оцінку, яка може бути надійно виміряна.

Всі активи, які знаходяться у власності Компанії, є контрольованими і достовірно оціненими.

Для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності активи і пасиви Компанії оприбутковуються та обліковуються за:

вартістю їх придбання чи виникнення - за історичною або первісною вартістю: активи - за сумою сплачених за них коштів, їх еквівалентів або інших форм компенсації; зобов'язання – за сумою мобілізованих коштів в обмін на такі зобов'язання або сумою коштів чи їх

еквівалентів, які підлягають сплаті для погашення зобов'язань у процесі звичайної господарської діяльності;

справедливою (ринковою) вартістю: активи - за сумою, яку необхідно було б сплатити для придбання (обміну) таких активів; зобов'язання – за сумою, якою може бути погашене таке зобов'язання в результаті операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами; вираз «обізнані, зацікавлені та незалежні сторони» означає наявність добре поінформованого покупця, який має бажання купити, і добре поінформованого продавця, що має бажання продати, які є незалежними та діють у власних інтересах; приведення вартості активів у відповідність зі справедливою здійснюється шляхом їх переоцінки та класифікації на предмет зменшення корисності;

амортизованою собівартістю - вартістю, за якою оцінюються фінансовий актив, фінансове зобов'язання, і яка складається із собівартості придбання (виникнення), збільшеної (зменшеної) на суму накопиченої амортизації будь-якої різниці між первісною вартістю та вартістю погашення, розрахованої з використанням ефективної ставки відсотка, зменшеної на суму часткового списання внаслідок зменшення корисності.

Окрім вказаних, в обліковій політиці Компанії залежно від характеру та змісту завдань різних складових облікової системи використовуються інші види оцінки окремих груп активів і зобов'язань.

Активи і зобов'язання Компанії оцінюються так, щоб створені під них резерви та вжиті заходи виключали можливість перенесення існуючих фінансових ризиків на майбутні звітні періоди.

Операції в іноземних валютах

Операції в іноземній валюті переводяться у функціональну валюту Компанії по валютним курсам, що діяли на дати здійснення операцій. Грошові активи й зобов'язання, виражені в іноземній валюті станом на звітну дату, переводяться у функціональну валюту за валютним курсом, що діяв на звітну дату. Негрошові активи й зобов'язання, виражені в іноземній валюті і відображені по фактичним витратам, переводяться у функціональну валюту за валютним курсом, що діяв на дату здійснення

Курсові різниці, що виникають у результаті переводу в іноземну валюту, відображаються у складі прибутку або збитку.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають готівкові кошти в касі, гроші на рахунках у банках, грошові кошти в дорозі та інші короткострокові ліквідні інвестиції зі строком розміщення не більше трьох місяців, які вільно конвертуються у певні суми грошових коштів і які характеризуються незначним ризиком зміни вартості.

Грошові кошти та їх еквіваленти обліковуються за їх номінальною вартістю. Грошові кошти в іноземній валюті обліковуються за перерахунком в гривні по курсу Національного банку на день складання фінансової звітності.

Дохід від регресу

Дохід від регресу включає дохід, отриманий від заходів досудового врегулювання та судового захисту від третьої сторони, такої як відповідач. Компанія визначає дохід в момент отримання, на підставі мирової угоди або судового рішення.

Відстрочені аквізиційні витрати

При початковому визнанні змінні аквізиційні витрати за страховими контрактами, які безпосередньо стосуються нових страхових договорів та/або поновлення існуючих договорів, капіталізуються у відповідних відстрочених аквізиційних витратах, що включаються до складу активів у балансі, амортизуються та відносяться на витрати пропорційно заробленим преміям.

Перевірка адекватності зобов'язань

Станом на кожен звітну дату Компанія оцінює, чи є її страхові зобов'язання адекватними. При проведенні перевірки використовуються поточні найкращі розрахункові

оцінки всіх майбутніх потоків коштів відповідно до умов укладених договорів, а також відповідних витрат по врегулюванню претензій і інвестиційного доходу від розміщення активів, використовуваних для покриття страхових резервів. У випадку виявлення дефіциту коштів Компанія формує додатковий резерв.

Дебіторська заборгованість та передплата

Дебіторська заборгованість первісно оцінюється за справедливою вартістю, в подальшому, оцінюється на дату балансу – за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Дебіторська заборгованість визнається в разі виникнення юридичного права на отримання платежу згідно з договором. Передплата визнається на дату платежу та відображається у звіті про сукупні доходи після надання послуг.

Основні засоби

Основні засоби Компанії враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, які мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду Компанії різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховуються окремо. Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонт основних засобів списуються на витрати періоду в міру їх виникнення. Вартість істотних оновлень та досконалень основних засобів капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкту, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

Визнання, облік та оцінка основних засобів у Компанії відбувається згідно МСБО 16 «Основні засоби» з урахуванням застережень зазначених в Положенні про облікову політику.

У разі наявності факторів знецінення активів основні засоби відображаються за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисної вартості».

Амортизація

Амортизація основних засобів нараховується прямолінійним методом, рівномірно протягом передбачуваного строку їх корисного використання й відображається в складі прибутку або збитку. Амортизація нараховується з дати придбання об'єкта, а для об'єктів основних засобів зведених господарським способом – з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації. По земельних ділянках амортизація не нараховується. Строки корисного використання різних об'єктів основних засобів можуть бути представлені в такий спосіб.

Діапазон строків корисного використання становить:

- будинки та споруди	25-50 років;
- машини та обладнання	3-10 років;
- транспортні засоби	3-8 років;
- інструменти, прилади, інвентар (меблі)	4-10 років;
- інші	3-10 років.

Період корисного використання необоротного активу і, відповідно, сума його амортизації можуть бути змінені згідно наказу Генерального директора Компанії.

Витрати, які здійснюються для підтримання основних засобів в придатному до використання стані та одержання первісно визначеного розміру майбутніх економічних вигід від їх використання, включаються до складу витрат звітного періоду.

Ліквідаційна вартість – це сума коштів, яку Компанія очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття.

Ліквідаційна вартість і терміни експлуатації активів переглядаються та, за необхідності, коригуються на кінець кожного звітного періоду.

Нематеріальні активи (крім гудвіла)

Одиницею обліку є окремий об'єкт нематеріальних активів. Нематеріальні активи Компанії включають капіталізоване комп'ютерне програмне забезпечення. Нематеріальні активи обліковуються за їхньою вартістю придбання. Витрати на придбання нематеріальних активів капіталізуються. Нематеріальні активи відображаються в обліку та звітності відповідно до МСБО 38 «Нематеріальні активи»

Амортизація окремого об'єкта нематеріальних активів розраховується із застосуванням прямолінійного методу, виходячи зі строку корисного використання об'єкта.

Строк корисного використання об'єкта визначається, виходячи із юридичних прав Компанії на нематеріальний актив, та відображається в актах (протоколах) постійно діючої інвентаризаційної комісії.

Ліцензії на здійснення страхової діяльності є безстроковими. Вони не амортизуються, але аналізуються в кожному звітному періоді на наявність підстав для оцінки таких активів як безстрокових та наявність ознак зменшення корисності.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вилучається з облікових записів.

Наступні витрати

Наступні витрати капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться. Усі інші витрати, включаючи витрати на створені Компанією гудвіл і бренди, признаються в складі прибутку або збитку в міру їх виникнення.

Операційна оренда

Оренда класифікується як фінансова оренда, коли за умови оренди передаються в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з експлуатацією активу, і оренда відповідає одному з критеріїв визнання певного в МСБО 17 «Оренда». Усі інші види оренди класифікуються як операційна оренда.

Платежі по операційній оренді відображаються у складі прибутку або збитку пропорційно терміну дії оренди.

Податки на прибуток

Податки на прибуток відображаються у фінансовій звітності відповідно до законодавства, яке вступило в дію або має бути введено в дію станом на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок і відстрочений податок і визнаються у складі прибутку чи збитку за рік, крім випадків, коли вони відносяться до операцій, визнаних в інших сукупних доходах або безпосередньо у складі капіталу, в тому ж або іншому періоді.

Поточний податок – це сума, яку, як очікується необхідно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподаткованого прибутку чи збитків поточного чи попередніх періодів. Якщо фінансова звітність затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток визначаються розрахунковим методом. Інші податки, крім податку на прибуток, відображаються у складі адміністративних та інших операційних витрат.

Відстрочений податок відображається у відношенні тимчасових різниць активів, що виникають між балансовою вартістю активів і зобов'язань, що визначаються для цілей їх відображення в фінансовій звітності, і їх податковою базою. Відстрочений податок не визнається у відношенні наступних тимчасових різниць: різниці, пов'язані з відображенням у фінансовій звітності гудвіла та ті, що не зменшують базу оподаткування; різниці, що відносяться до активів чи зобов'язань, факт первісного визнання яких не впливає ні на бухгалтерський, ні на оподатковуваний прибуток.

Величина відстроченого податку визначається виходячи зі ставок податку на прибуток, які будуть застосовуватися в майбутньому, у момент відновлення тимчасових різниць, ґрунтуючись на діючих або по суті введених у дію законах станом на звітну дату.

Права на об'єкти промислової власності	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Авторське право та суміжні з ним права	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Інші нематеріальні активи	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5
Разом	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5
Гудвіл	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

6. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість за страховою діяльністю включає:

- дебіторську заборгованість за договорами страхування (перестраховування);
- дебіторську заборгованість перестраховиків за страховими виплатами;
- дебіторську заборгованість щодо комісійної винагороди перестраховиків;
- дебіторську заборгованість третіх осіб за заподіяні збитки (регрес).

Дебіторська заборгованість страхувальників (перестраховальників) визнається на дату початку дії договорів страхування (перестраховування) та є заборгованістю страхувальників (перестраховальників) по сплаті страхових премій відповідно до договору на звітну дату. Дебіторська заборгованість страхувальників (перестраховальників) визначається по кожному договору страхування (перестраховування).

Дебіторська заборгованість перестраховиків за виплатами страхового відшкодування визнається в момент визнання кредиторської заборгованості Компанії за виплатами страхового відшкодування та оцінюється відповідно до умов договору перестраховування.

Дебіторська заборгованість щодо комісійної винагороди, яка підлягає сплаті перестраховиками, визнається на дату початку дії договорів перестраховування та визначається на підставі договорів перестраховування ризиків Компанії.

Дебіторська заборгованість третіх осіб за заподіяні збитки (регрес) визнається на дату врегулювання регресних вимог.

Відображення врегульованих регресних вимог в бухгалтерському обліку здійснюється по кожній страховій виплаті.

Інша дебіторська заборгованість включає:

- дебіторську заборгованість працівників та інших осіб;
- дебіторську заборгованість постачальників товарів, робіт, послуг, якщо формою розрахунку є попередня оплата;
- іншу дебіторську заборгованість.

Дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

Зменшення корисності відображається у формуванні резерву сумнівних боргів. Класифікація дебіторської заборгованості здійснюється групуванням дебіторської заборгованості за строками її непогашення

Склад та суми дебіторської заборгованості, відображені у балансі:

Найменування показника	В тис. грн.	
	2015р.	2014р.
Інша поточна дебіторська заборгованість	20 000	-
Всього:	20 000	-

7. Запаси.

Запаси матеріальних цінностей – це активи, які утримуються Компанією для споживання у процесі здійснення діяльності (виконання робіт, надання послуг), а також для забезпечення адміністративних (управлінських) потреб.

Запаси товарно-матеріальних цінностей складаються з:

- господарських матеріалів (матеріальні цінності, які необхідні для забезпечення діяльності Компанії, а також для ремонту приміщень, інших необоротних активів);
- малоцінних і швидкозношуваних предметів – предметів, які використовуються Компанією не більше одного року (незалежно від їх вартості).

Облік та відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

У бухгалтерському обліку матеріальні цінності оприбутковуються на відповідні рахунки бухгалтерського обліку за фактичними цінами придбання, тобто за первісною вартістю, з урахуванням витрат на транспортування від постачальника, податки, збори та інші обов'язкові платежі.

Первісна вартість запасів у бухгалтерському обліку не змінюється, крім випадків, якщо на дату балансу їх ціна знизилась або вони зіпсовані, застаріли, або іншим чином втратили первісно очікувану економічну вигоду.

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою з двох оцінок: за первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

Запаси відображаються за чистою вартістю реалізації, якщо на дату балансу їх ціна знизилась або вони зіпсовані, застаріли, або іншим чином втратили первісно очікувану економічну вигоду.

При відпуску запасів в експлуатацію та іншому вибутті у Компанії використовуються метод FIFO – «перше надходження-перший видаток».

8. Фінансові активи й зобов'язання.

Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються в Балансі Компанії у той момент, коли Компанія стає стороною контрактних зобов'язань стосовно відповідного інструменту. Звичайні придбання та реалізація фінансових активів та зобов'язань визнаються із застосуванням облікового методу за датою розрахунку. Фінансові активи та фінансові зобов'язання первісно оцінюються за справедливою вартістю, включаючи або за вирахуванням будь-яких витрат на проведення операцій, відповідно. Будь-який прибуток або збиток на момент первісної оцінки визнається у звіті про фінансовий результат за поточний період або відображається безпосередньо у складі власного капіталу, якщо фінансовий інструмент є результатом операції з капіталом.

Справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань, які обертаються на активному ринку, ґрунтується на котируваннях активних ринків або котируваннях дилерів. Для всіх інших фінансових інструментів, Компанія визначає справедливую вартість із використанням методів оцінки.

Методи оцінки включають моделі оцінки чистої наведеної до теперішнього моменту вартості й дисконтованих потоків грошових коштів, порівняння зі схожими інструментами, у відношенні яких відомі ринкові котирування, а також інші моделі оцінки. Допущення й дані, що використовуються для оцінки, включають без ризикові й базові процентні ставки, кредитні спреди та інші премії, використовувани для оцінки ставок дисконтування котирування акцій і облігацій, валютні курси, фондові індекси, а також очікувані коливання цін і їх зіставлення. Методи оцінки спрямовані на визначення справедливої вартості, що відображає вартість фінансового інструмента станом на звітну дату, яка була б визначена незалежними учасниками ринку.

Компанія оцінює справедливую вартість фінансових інструментів, яка відображається у звіті про фінансовий стан з використанням наступної ієрархії оцінок справедливої вартості, що враховує істотність даних, використовуваних при формуванні зазначених оцінок.

Рівень 1: Котирування на активному ринку у відношенні ідентичних фінансових інструментів.

Рівень 2: Методи оцінки, що базуються на ринкових даних, доступних безпосередньо (тобто котируваннях) або опосередковано (тобто даних, похідних від котирувань). Дана категорія включає інструменти, оцінювані з використанням: ринкових котирувань на активних ринках для схожих інструментів, ринкових котирувань для ідентичних або схожих інструментів на ринках, не розглянутих у якості активних, або інших методів оцінки, усі використовувані дані яких безпосередньо або опосередковано ґрунтуються на загальнодоступних ринкових даних.

Цінні папери, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки через прибутки або збитки

У портфелі цінних паперів, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки через прибутки або збитки можуть обліковуватися такі цінні папери: – боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовуються Компанією для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ціни та продажу в найближчий час; – будь-які інші цінні папери, що визначаються на етапі первісного визнання як такі, щодо яких Компанія має намір і змогу обліку за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити). До таких цінних паперів відносяться цінні папери, які не використовуються Компанією для отримання прибутків у результаті короткострокових коливань і державні облігації з індексованою вартістю, які вміщують в себе похідний фінансовий інструмент, що не підлягає відокремлюванню. Згідно МСБО 39, такі цінні папери обліковуються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку. Цінні папери первісно оцінюються за справедливою вартістю, такі цінні папери не переглядаються на зменшення корисності. Витрати на операції з придбання визнаються за рахунками витрат під час первісного визнання таких цінних паперів. У разі зміни справедливої вартості здійснюється переоцінка цінних паперів на дату балансу, результати переоцінки відображаються в Звіт про прибутки і збитки та інший сукупний дохід (Звіт про фінансові результати).

Відповідно до МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» Компанія обліковує фінансові активи як фінансові активи, доступні для продажу.

Припинення визнання. Визнання фінансового активу (або, частини фінансового активу або частини групи аналогічних фінансових активів) припиняється, якщо: – термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув; – Компанія передала свої права на отримання грошових потоків від активу або взяло на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі та без істотної затримки по «транзитній» угоді; і або (а) Компанія передала практично всі ризики і вигоди від активу, або (б) Компанія не передала, але й не зберігає за собою, практично всі ризики і вигоди від активу, але передала контроль над цим активом.

Знецінення фінансових активів. Наприкінці кожного звітного періоду Компанія оцінює, наявність об'єктивних свідчень того, що корисність фінансового активу або групи фінансових активів зменшується. Якщо таке свідчення є, Компанія визначає суми збитку від зменшення корисності. До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів можуть бути віднесені неплатежі, інше невиконання боржниками своїх зобов'язань, реструктуризація заборгованості перед Компанією, зникнення активного ринку, тощо. На кожну звітну дату Компанія оцінює наявність об'єктивних ознак знецінення фінансового активу або групи фінансових активів. Фінансовий актив або група фінансових активів вважаються знеціненими тоді і тільки тоді, коли існує об'єктивне свідчення знецінення в результаті однієї або більше подій, що відбулися після первісного визнання активу, які піддаються надійній оцінці і впливатимуть на очікувані майбутні грошові потоки по фінансовому активу або групи фінансових активів.

Компанія класифікує свої фінансові зобов'язання при їх первісному визнанні. Оцінка фінансових зобов'язань здійснюється за тими ж принципами що і оцінка фінансових активів.

Тестування на знецінення фінансових зобов'язань Компанії проводить аналогічно тесту на знецінення фінансових активів.

Визнання фінансового зобов'язання в балансі (звіті про фінансовий стан) припиняється якщо зобов'язання погашено, анульовано або термін його дії вичерпано. Якщо фінансове

зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво інших умовах, або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни враховуються як припинення визнання первісного зобов'язання і початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх балансовій вартості визнається у звіті про фінансові результати.

ФІНАНСОВІ ІНВЕСТИЦІЇ

Найменування показника	В тис. грн.	
	2015р.	2014р.
Поточні фінансові інвестиції	-	20 000
Всього:	-	20 000

9. Страхові резерви

Страхові резерви є оцінкою обсягу зобов'язань Компанії для здійснення майбутніх виплат страхового відшкодування за договорами страхування (перестраховування).

Оцінка страхових резервів здійснюється шляхом їх обчислення за методами, визначеними законодавством, зокрема Закону України «Про страхування», Правил формування, обліку та розміщення страхових резервів за видами страхування, іншими, ніж страхування життя.

Для відображення зобов'язань за договорами страхування в Компанії формуються страхові резерви за наступними методами:

Резерв незаробленої премії

Резерв незаробленої премії - включає частки від сум надходжень страхових платежів, що відповідають страховим ризикам, які не минули на звітну дату. Розрахунок резерву незароблених премій здійснюється за кожним видом страхування. Резерв незаробленої премії розраховується методом 1/4. Для розрахунку резерву незароблених премій на будь-яку дату приймаються страхові платежі у розмірі 80 відсотків нарахованих страхових платежів з відповідних видів страхування кожного місяця з попередніх дев'яти місяців розрахункового періоду. Для розрахунку частки перестраховиків у резервах незароблених премій на будь-яку дату приймаються частки страхових платежів у розмірі 80 відсотків, нараховані перестраховикам кожного місяця з попередніх дев'яти місяців розрахункового періоду.

Резерв незаробленої премії відображається за вирахуванням оцінених розірвань страхових договорів, що діють на звітну дату. Зміни в резерві незаробленої премії визнаються в складі прибутку чи збитку за період, в якому діє страхове покриття.

резерв заявлених, але не врегульованих збитків – оцінка обсягу зобов'язань Компанії для здійснення виплат страхових сум (страхового відшкодування) за відомими вимогами страхувальників, які не оплачені або оплачені не в повному обсязі на звітну дату та які виникли в зв'язку зі страховими подіями, що мали місце в звітному або попередніх періодах, та про факт настання яких Компанію повідомлено відповідно до вимог законодавства України та/або умов договору.

Сума резерву збитків за видами страхування визначається підрозділами Компанії, які здійснюють розрахунки суми страхового відшкодування, та подається до підрозділу бухгалтерської служби головного офісу для відображення у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності структурними. Оцінка величини резерву збитків визначається у залежності від сум фактичних або очікуваних страхувальниками збитків у результаті настання страхового випадку. Якщо розмір збитку неможливо визначити, для розрахунку резерву використовують максимально можливу величину збитку, яка не перевищує страхової суми за

договором. Витрати на врегулювання збитків є компонентом резерву заявлених, але не врегульованих збитків. Для визнання витрат на врегулювання збитків Компанія збільшує резерв заявлених, але не врегульованих збитків на 3%.

Оцінка частки перестраховиків в резервах незароблених премій здійснюється у порядку, за яким визначається оцінка резервів незароблених премій. Частка перестраховиків в резервах незароблених премій визнається на дату набрання чинності договору перестрашування.

Оцінка частки перестраховиків у резервах збитків здійснюється відповідно до умов договору перестрашування. Частка перестраховиків у резервах збитків визнається на дату подання заяви (повідомлення) про страховий випадок.

Згідно вимог пункту 14 МСФЗ 4 «Страхові контракти» страховик повинен на кожен звітний дату оцінювати адекватність своїх страхових зобов'язань, використовуючи для цього поточні оцінки майбутніх рухів грошових коштів за страховими контрактами. Якщо ця оцінка показує, що балансова вартість його страхових зобов'язань за вирахуванням відповідних відстрочених аквізаційних витрат та відповідних нематеріальних активів, є неадекватною в контексті розрахункових показників майбутніх рухів грошових коштів, нестачу необхідно повністю визнавати у звіті про прибутки та збитки.

Для підтвердження правильності розрахунку страхових резервів Компанією був укладений договір від 20.01.2016 р. № 2016/02-01 з ТОВ «Дослідницький центр «ЕВКЛІД» про надання актуарних послуг. Актуарій, який підтверджує розрахунки, - Редька Антоніна Вікторівна, свідоцтво на право займатися актуарними розрахунками та посвідчувати їх за № 03-009 від 24.01.01.2013 р. Строк дії свідоцтва по 24.01.2016р.

Висновок незалежного актуарія додається.

Фонди та резерви Компанії формуються в повному обсязі у відповідності до вимог чинних законодавчих актів України та Статуту Компанії.

10. Кредиторська заборгованість.

Зобов'язання за виплатами страхових відшкодувань.

Зобов'язання визнаються на дату затвердження страхового акту, який є підставою для нарахування в бухгалтерському обліку страхового відшкодування, та відображаються в балансі за номінальною вартістю.

Зобов'язання за розрахунками з перестраховиками.

Зобов'язання визнаються на дату початку дії договору перестрашування та відображаються в обліку відповідно до умов договору перестрашування.

Аванси, отримані за договорами страхування.

Попередня оплата - це суми премії, що отримані до виникнення дебіторської заборгованості за нарахованими страховими преміями. У зв'язку з цим отримані суми попередньої оплати відображаються як зобов'язання з прямого страхування до початку дії договору страхування, а також до дати сплати премії (у разі сплати страхової премії за діючими договорами раніше, ніж визначено договором).

Заборгованість за агентською винагородою страховим агентам.

Заборгованість за агентською винагородою страховим агентам в бухгалтерському обліку визнається на дату підписання актів виконаних робіт по агентській винагороді. Заборгованість за агентською винагородою оцінюється відповідно до ставок агентської винагороди за видами страхування, які встановлюються наказом Керівника, до сплачених страхових платежів за договорами, укладеними за посередництвом агентів.

11. Кредити

Первісна оцінка кредитів проводиться за собівартістю. Проценти за кредитами визнаються витратами того звітного періоду, в якому вони виникають.

Станом на кінець дня 31.12.2015 р. на балансі Компанії відсутні довгострокові та короткострокові банківські кредити.

12. Власний капітал

Власний капітал Компанії станом на 31 грудня 2015 року становить 20 005 тис.грн.

Статутний капітал

Статутний капітал, включає в себе внески учасників. Сума перевищення справедливої вартості отриманих коштів над номінальною вартістю частки учасника відображається як емісійний дохід. Статутний капітал сформовано у повному обсязі. Державна частка у статутному капіталі відсутня.

В тис. грн.

<i>Назва показника</i>	На 31 грудня 2015 р.	На 31 грудня 2014р.
Зареєстрований (пайовий) капітал	20 000	20 000

Дивіденди

Можливість Компанії повідомляти й виплачувати дивіденди підпадає під регулювання чинного законодавства України.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання виплат та відображаються в фінансовій звітності як використання нерозподіленого прибутку в міру їх оголошення. Протягом 2015 року Компанія не повідомляла й не виплачувала дивідендів.

Додатковий капітал

В тис. грн.

<i>Назва показника</i>	На 31 грудня 2015 р.	На 31 грудня 2014р.
Додатковий капітал	5	-

13. Довгострокові та поточні зобов'язання

Довгострокових та поточних зобов'язань на балансі Компанії не обліковувалось.

14. Доходи

Страхові премії за договорами страхування (перестраховування) визнаються доходами в період початку дії договорів страхування (перестраховування) відповідно до договору страхування.

Страхові премії за договорами страхування (перестраховування), термін дії яких 1 рік і менше, та премії за якими сплачуються частинами, визнаються доходами в повному обсязі незалежно від сплати чергових платежів. Чергові платежі доходом не визнаються і є погашенням дебіторської заборгованості страхувальника (перестраховальника) зі сплати чергових страхових платежів.

Страхові премії за договорами страхування (перестраховування), термін дії яких більше року, та премії за якими сплачуються частинами щорічно, визнаються доходами в розмірі річних страхових премій. За вищевказаними договорами, які не припиняють своєї дії у разі

несплати чергового річного платежу, чергові щорічні страхові премії визнаються доходами в строки, які вказані в договорі, а надходження чергових річних платежів за такими договорами доходом не визнаються і є погашенням дебіторської заборгованості.

Критерії визнання доходів, що не пов'язані із страховою діяльністю, застосовуються окремо до кожної операції Компанії. Кожний вид доходу і витрат відображається в бухгалтерському обліку окремо.

Доходи визнаються в міру впевненості в тому, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод підприємства, і суму доходу можна достовірно визначити.

Доходи майбутніх періодів відображаються у тому випадку, коли сума доходів нарахована в поточному звітному періоді, але доходи будуть визнані у майбутніх звітних періодах.

Доходи компанії визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Протягом 2015 року Компанія не отримувала страхових платежів та не здійснювала виплат страхового відшкодування.

15. Витрати

У складі витрат майбутніх періодів відображаються витрати, що мали місце протягом поточного або попередніх звітних періодів, але належать до наступних звітних періодів (аквізиційні витрати, підписка періодичних витрат тощо).

Аквізиційні витрати, що можуть відстрочуватися, включають всі витрати, які прямо пов'язані з укладенням нових або подовженням дії договорів страхування і прямо пропорційно змінюються залежно від обсягу страхових премій.

Відстрочені аквізиційні витрати класифікуються як актив.

Відстроченню підлягають тільки ті витрати, які змінюються у зв'язку з укладенням нових або подовженням дії договорів страхування і є прямо пов'язані з укладенням нових або подовженням дії договорів страхування. Згідно з принципом відповідності актив з відстрочених аквізиційних витрат визнається і відноситься на витрати пропорційно розміру визнаного доходу від страхових премій.

Протягом 2015 року Компанія не здійснювала витрат.

16. виправлення помилок.

Помилки у звітному періоді не виявлено.

17. Плани щодо безперервної діяльності.

Компанія складає фінансову звітність на основі принципу безперервності. Управлінський персонал не має намірів ліквідувати Компанію чи припинити діяльність. Станом на 31.12.2015 р. управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, крім наявності в Україні політичної та економічної кризи, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Компанії продовжувати діяльність на безперервній основі.

18. Перехід на нові та переглянуті стандарти.

Нові стандарти, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2016 року і пізніше.

Новий МСФЗ 9 (2014) «Фінансові інструменти» замінює собою МСФЗ 9 (2009), МСФЗ 9 (2010) та МСФЗ 9 (2013), але ця версія залишається доступною для застосування, якщо відповідною датою первісного застосування є дата до 1 лютого 2015 року. Стандарт набрання чинності з 01 січня 2018 року. У відповідності до МСФЗ 9, існує три категорії

обліку боргових інструментів: за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід і за справедливою вартістю через прибутки/збитки. Принципи оцінки кожної категорії є аналогічними до діючих вимог МСБО 39. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими активами та від того, чи включають контрактні потоки грошових коштів платежі за основною сумою заборгованості і проценти. Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Однак, керівництво може прийняти безвідкличне рішення про представлення змін в справедливій вартості в звіті про інший сукупний дохід, якщо даний інструмент не відноситься до категорії «призначений для торгівлі». Якщо ж він відноситься до категорії «призначений для торгівлі», то зміни справедливої вартості включаються до складу прибутків/ збитків. Всі інші інструменти (у тому числі всі похідні інструменти), оцінюються за справедливою вартістю з відображенням змін у складі прибутку або збитку. МСФЗ 9 містить «три етапний» підхід до обліку кредитних збитків, який заснований на змінах кредитної якості фінансових активів з моменту їх первісного визнання. Активи проходять через три етапи змін кредитної якості, в залежності від того, як підприємство повинно оцінювати збитки від зменшення корисності або застосовувати метод ефективної процентної ставки. При значному збільшенні кредитного ризику зменшення корисності оцінюється за допомогою очікуваних кредитних збитків за весь строк дії кредиту, а не за 12 місяців. Переглянутий варіант МСФЗ 9 представляє нову модель обліку хеджування, яка розроблена, щоб бути більш тісно пов'язана з тим, як суб'єкт господарювання здійснює діяльність з управління ризиками при хеджуванні фінансових і нефінансових ризиків. Компанія не застосовувала МСФЗ 9 (2014) до своєї фінансової звітності за 2015 рік.

МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2016 року. МСФЗ 14 дозволяє суб'єктам господарювання, які вперше застосовують МСФЗ, продовжувати визнання сум, які відносяться до тарифного регулювання, у відповідності до попередніх загальноприйнятих положень бухгалтерського обліку, в звітності за МСФЗ. Однак, з метою покращення порівнянності фінансової звітності таких суб'єктів господарювання із звітністю, яку готують суб'єкти господарювання, які вже застосовують МСФЗ і не визнають подібні суми, даний стандарт вимагає представляти показники щодо наслідків тарифного регулювання окремо від інших статей. Цей стандарт застосовують лише суб'єкти господарювання, які застосовують МСФЗ вперше.

МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2017 року. Стандарт забезпечує єдину комплексну модель обліку виручки на основі п'ятиступінчастої моделі, яка може застосовуватися до всіх договорів з клієнтами. П'ять кроків до моделі:

- ідентифікувати договір з клієнтом;
- ідентифікувати виконання зобов'язань за договором;
- визначити ціну операції;
- розподілити ціну операції на зобов'язання виконавця за договором;
- визнавати виручку, в момент (по мірі) виконання зобов'язання виконавця.

В стандарті також надаються рекомендації на такі теми як: методи оцінки ступеню завершеності робіт; продаж з правом повернення; критерії аналізу «принципал-агент»; невідшкодовувані авансові платежі; договори зворотної покупки; договори комісії; договори продажу без переміщення товарів; приймання клієнтом; розкриття інформації про компоненти виручки.

Зміни до стандартів, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2016 року і пізніше.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ 12 «Розкриття інформації про частки участі в інших суб'єктах господарювання» та МСБО 27 «Окрема фінансова звітність» вступають в силу для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Поправки стосуються наступного:

- звільнення від підготовки консолідованої фінансової звітності можливо для материнської компанії, яка є дочірньою для інвестиційної компанії, навіть якщо компанія оцінює інвестиції у всі свої дочірні компанії за справедливою вартістю;

- фінансовий результат від надання послуг, які відносяться до інвестиційної діяльності, не повинен консолідуватися, якщо сама дочірня компанія є інвестиційною;
- при застосуванні методу участі в капіталі до асоційованого чи спільного підприємства неінвестиційна компанія-інвестор може зберегти оцінки за справедливою вартістю, які застосовуються асоційованим чи спільним підприємством до їх часток в дочірніх компаніях;
- вимагається розкриття додаткової інформації про те, чому суб'єкт господарювання вважається інвестиційною компанією, деталі неконсолідованих дочірніх компаній, характер відносин і певних угод між інвестиційною компанією та її дочірніми компаніями.

Поправки до МСФЗ 11 «Спільна діяльність» вступають в силу для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Поправки вимагають від набувача частки участі у спільній операції, в якій діяльність являє собою бізнес (як визначено в МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»):

- застосовувати для всіх об'єднаних компаній принципи бухгалтерського обліку, визначені в МСФЗ 3 та інших МСФЗ, за винятком тих принципів, які суперечать вимогам МСФЗ 11;
- розкривати інформацію, що вимагається МСФЗ 3 та іншими МСФЗ щодо об'єднання бізнесу.

Поправки застосовуються як для первісного придбання частки у спільній операції, так і для придбання додаткової частки участі у спільній операції (в останньому випадку попереднє володіння частками не переоцінюються).

Поправки до МСБО 16 «Основні засоби» і МСБО 38 «Нематеріальні активи» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Ці зміни:

- пояснюють, що метод нарахування амортизації, який базується на доходах, отриманих від діяльності, яка включає в себе використання активу, не використовується для основних засобів;
- пояснюють спростовне припущення про те, що метод нарахування амортизації, який базується на доходах, отриманих від діяльності, яка включає в себе використання нематеріального активу, є неприйнятним; застосовувати цей метод можна лише в обмежених випадках, коли нематеріальний актив виражається як показник виручки, або коли буде доведено, що доходи і споживання економічних вигод від нематеріального активу мають високу кореляцію;
- додаються правила, що майбутнє очікуване зниження відпускної ціни товару, виробленого з використанням активу, може вказувати на очікуване технологічне або комерційне старіння активу, яке, у свою чергу, може відображати зменшення майбутніх економічних вигід, утілених в активі.

Поправки до МСБО 16 «Основні засоби» і МСБО 41 «Сільське господарство» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Ці поправки:

- включають плодоносні рослини сфери керівництва МСБО 16, а не МСБО 41, дозволяючи таким активам обліковуватися як основні засоби;
- вводять визначення плодоносних рослин, як живих рослин, які використовуються у виробництві та постачанні сільськогосподарської продукції, як очікується, більш ніж один період;
- уточнюють, що зростаюче виробництво плодоносних рослин залишається в рамках МСБО 41.

Поправки до МСБО 27 «Окрема фінансова звітність» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни дозволяють в окремій фінансовій звітності додатково відображати інвестиції в дочірні компанії, спільні підприємства та асоційовані компанії за методом участі в капіталі.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни уточнюють процедури продажу або передавання активів інвестора наступним чином:

- вимагається повне визнання в фінансовій звітності інвестора доходів і витрат, що виникають від продажу або передавання активів, які складають бізнес (як визначено в МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»);
- вимагається часткове визнання прибутків та збитків, коли активи не являють собою бізнес.

Ці вимоги застосовуються незалежно від форми правочину.

Поправки до МСБО 1 застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2016 року. Зміни стосуються наступного:

- роз'яснюється, що інформація не повинна бути прихована шляхом поєднання або шляхом надання несуттєвої інформації; міркування щодо суттєвості стосуються всіх частин фінансової звітності, і навіть коли стандарт вимагає спеціального розкриття інформації, міркування щодо суттєвості застосовується;
- роз'яснюється, що частка іншого сукупного доходу від інвестицій в асоційовані компанії та спільні підприємства повинна бути представлена в сукупності, як єдина позиція;
- наведені додаткові приклади можливих способів розподілу приміток.

Наслідки застосування в майбутньому нових стандартів та змін до стандартів залежатимуть від активів і зобов'язань, що матиме компанія на дату їх застосування, тому визначити їх майбутній вплив в кількісному виразі на даний час неможливо. Керівництво компанії оцінює можливий майбутній вплив від застосування нових (оновлених) стандартів, тлумачень і не виключає їх вплив на облікову політику в майбутньому, на необхідність перегляду процедур, що використовуються для визначення справедливої вартості, та на класифікацію і оцінку фінансових активів та зобов'язань компанії.

Щорічні вдосконалення стандартів, прийняті протягом 2012 – 2014 років, так які набудуть чинності з 1 січня 2016 року.

До МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу та припинена діяльність» добавлено спеціальне керівництво для випадків, коли суб'єкт господарювання рекласифікує активи з утримуваних для продажу в утримувані для розподілу та навпаки, а також для випадків коли активи, утримувані для розподілу, обліковуються як для припиненої діяльності.

До МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття» добавлено спеціальне керівництво, яке роз'яснює, чи повинна бути розкрита інформація щодо контрактів на обслуговування, які продовжують брати участь в переданих активах.

Зміни до МСБО 19 «Виплати працівникам» роз'яснюють, що високоліквідні корпоративні боргові зобов'язання, які використовуються для визначення ставки дисконтування виплат по закінченні трудової діяльності, повинні бути представлені в тій самій валюті, в якій будуть здійснені виплати.

Зміни до МСБО 34 роз'яснюють значення «в інших частинах проміжного фінансового звіту» та вимагає перехресних посилань.

19. Управління страховим ризиком

Страховий ризик в рамках будь-якого договору страхування - це ймовірність настання страхової події і невизначеність суми відповідного відшкодування. По самій суті договору страхування, цей ризик є випадковим і внаслідок цього непередбачуваним.

Для портфеля договорів страхування, де теорія ймовірності використовується для визначення ціни договору та створення резервів, основний ризик, якому піддається Компанія, полягає в тому, що фактичні виплати перевищать балансову вартість страхових зобов'язань. Це може відбутися в результаті того, що регулярність або розмір виплат будуть вищі, ніж за оціночними даними. Страхові випадки носять випадковий характер, і фактична кількість і сума виплат будуть з року в рік відрізнятися від даних, передбачених страховими моделями.

Як показує досвід, чим більше портфель подібних договорів страхування, тим менше відносна мінливість очікуваного результату. Крім того, якщо портфель договорів страхування є більш диверсифікованим, зміни в який-небудь з його підгруп нададуть менший вплив на портфель в цілому.

Компанія контролює страховий ризик шляхом:

-стратегії андерайтингу та проактивного моніторингу ризику. Компанія встановлює ліміти максимально можливої суми страхових збитків, які вона може відшкодувати, і передає відповідні контрольні повноваження співробітникам з урахуванням їх професійної компетентності. Оцінка потенційних нових продуктів проводиться з метою всебічного аналізу пов'язаних з ними ризиків і виправданості таких ризиків з точки зору майбутніх доходів.

-укладання відповідних договорів перестраховування. Компанія прагне диверсифікувати діяльність з перестраховування, використовуючи договори факультативного перестраховування.

Крім того, політика Компанії передбачає максимальне утримання ризику відповідальності по окремих страхових продуктах. Компанія здійснює страхову діяльність виключно в Україні, і всі договори страхування укладаються в українських гривнях. Керівництво аналізує концентрацію страхового ризику за напрямками страхової діяльності.

20.Управління фінансовими ризиками

Управління фінансовими ризиками лежить в основі страхової діяльності і є істотним елементом операційної діяльності Компанії. Ринковий ризик, що включає в себе ціновий ризик, ризик зміни процентних ставок і валютний ризик, а також кредитний ризик і ризик ліквідності є основними фінансовими ризиками, з якими зустрічається Компанія в процесі здійснення своєї діяльності.

Політика Компанії по управлінню ризиками націлена на визначення, аналіз і управління ризиками, під які підпадає Компанія, на встановлення лімітів ризиків і відповідних контролів, а також на постійну оцінку рівня ризиків і їх відповідності встановленим лімітам. Політика й процедури по управлінню ризиками переглядаються на регулярній основі з метою відображення змін ринкової ситуації, пропонованих продуктів і послуг кращої практики, що з'являється. Дирекція Компанії відповідає за належне функціонування системи контролю по управлінню ризиками, за управління ключовими ризиками й схвалення політик і процедур по управлінню ризиками, а також за схвалення великих угод. Основою управління фінансовими ризиками є встановлення лімітів ризику й контроль над дотриманням цих лімітів.

Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик зміни справедливої вартості або майбутніх потоків коштів по фінансовому інструменту внаслідок зміни ринкових цін. Ринковий ризик складається з валютного ризику, ризику зміни процентних ставок, а також інших цінових ризиків. Ринковий ризик виникає по відкритих позиціях у відношенні процентних, валютних і часткових фінансових інструментів, що підпадають під вплив загальних і специфічних змін на ринку та мінливості рівня ринкових цін. Завданням управління ринковим ризиком є управління й контроль за тим, щоб впливи ринкового ризику не виходили за рамки прийнятних параметрів, при цьому забезпечуючи оптимізацію прибутковості, одержуваної за прийнятий ризик.

Ризик зміни процентних ставок

Ризик зміни процентних ставок – це ризик зміни справедливої вартості або майбутніх потоків коштів по фінансовому інструменту внаслідок зміни ринкових процентних ставок. Компанія піддається впливу коливань переважних ринкових процентних ставок на її фінансове становище й потоки коштів. Такі коливання можуть збільшувати рівень процентної маржі, однак можуть і знижувати його або, у випадку несподіваної зміни процентних ставок, приводити до виникнення збитків.

Валютний ризик

Валютний ризик виникає у випадках, коли наявні або прогнозовані активи, виражені в якій-небудь іноземній валюті, більше або менше по величині наявних або прогнозованих зобов'язань, виражених у тій же валюті.

Ризик інвестицій в акції

Ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів, зобов'язань та фінансових інструментів Компанії до коливання ринкової вартості акцій.

Ризик спреду

Ризик, пов'язаний із чутливістю активів та зобов'язань Компанії до коливання різниці в доходності між облігаціями підприємств та державних облігацій України з тим самим (або близьким) терміном до погашення.

Майновий ризик

Майновий ризик - ризик, пов'язаний із чутливістю вартості активів та зобов'язань Компанії до коливання ринкових цін на нерухомість.

Ризик ринкової концентрації

Ризик, пов'язаний із недостатньою диверсифікованістю портфеля активів або у зв'язку зі значним впливом одного або кількох емітентів цінних паперів на стан активів.

Ризик дефолту контрагента

Ризик неспроможності контрагента (перестраховика, боржника та будь-якого дебітора) виконати взяті на себе будь-які договірні зобов'язання перед Компанією.

Операційний ризик

Ризик фінансових втрат Товариства, що виникає через недоліки управління, процесів оброблення інформації, контролюваності, безперервності роботи, надійності технологій, а також помилки та несанкціоновані дії персоналу

Ризик учасника фінансової групи

Ризик негативного впливу на фінансовий стан страховика-учасника фінансової групи, викликаний погіршенням фінансового стану іншого учасника групи, до складу якої входить Компанія.

21. Операції з пов'язаними сторонами.

Відносини контролю

Згідно МСФЗ 24, до пов'язаних сторін Компанії належать: - юридичні особи, які мають можливість одноосібно контролювати діяльність Компанії або суттєво впливати на прийняття нею фінансових та оперативних рішень, а так само ті, щодо яких Компанія має такі можливості - це фізичні особи, або члени сім'ї фізичної особи, які здійснюють одноосібно контроль за діяльністю Компанії, а також посадові особи, які мають повноваження на планування, керівництво та контроль за діяльністю структурних підрозділів Компанії і члени родин вище зазначених осіб. Перелік пов'язаних сторін визначається Компанією, враховуючи сутність відносин, а не лише юридичну форму.

Материнською компанією Компанії є ТОВ «Спейр», що володіє 99,998% статутного капіталу. Кінцевим акціонером, що контролює Компанію, є пані Дутчак С.Р.

У звітному періоді з пов'язаними сторонами здійснювались розрахунки по операціях за поточними фінансовими інвестиціями та операції по внесенню коштів в додатковий капітал.

Види та обсяги операцій, які здійснювались з пов'язаними особами протягом 2015 року, наведені в таблиці нижче:

В тис. грн.

Показники	Провідний управлінський персонал	Дочірні та асоційовані компанії	Материнська компанія	Інші пов'язані особи	Всього
АКТИВИ Оборотні активи Залишок іншої поточної дебіторської заборгованості з пов'язаними особами на 31.12.2015 р. за поточні фінансові інвестиції			20 000		20 000
РАЗОМ:			20 000		20 000
ПАСИВ Власний капітал Залишок коштів внесених пов'язаними особами на 31.12.2015 р. в додатковий капітал			5		5
РАЗОМ:			5		5

Компанія не проводила які-небудь інші операції й не мала балансових залишків по операціях з вищим керівництвом та пов'язаними особами в 2015 році за винятком описаних вище.

22. Управління капіталом

Основною метою Компанії відносно управління капіталом є дотримання вимог законодавства України відносно рівня достатності капіталу й вимог регулюючих органів в області страхування, а також забезпечення фінансової стабільності Компанії і її здатності продовжити здійснення фінансово-господарчої діяльності відповідно до принципу безперервності діяльності.

Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, показаного в балансі. За станом на кінець кожного звітного періоду Компанія аналізує наявну суму власного капіталу і може її коригувати шляхом розподілу частки прибутку між учасникам, повернення капіталу учасникам. На Компанію поширюються зовнішні вимоги до капіталу. Основні зовнішні вимоги до капіталу - це мінімальна сума статутного капіталу, а також ряд нормативів платоспроможності, розміщення страхових резервів і інших нормативів

Компанія дотримується всіх регулятивних вимог до капіталу у 2015 році.

23. Операційна оренда

Операції, по яких Компанія виступає орендарем

Компанія уклала договір операційної оренди приміщення. Подібні договори, як правило, укладаються на первісний строк до трьох років з можливістю їх поновлення після закінчення терміну дії. Розмір орендних платежів, як правило відображає ринкові тенденції.

24. Умовні зобов'язання

Податкова система України поступово посилюється та змінюється, але й одночасно характеризується наявністю часто мінливих нормативних документів, які, у багатьох випадках, містять неоднозначні, часом суперечливі формулювання, відкриті для різних інтерпретацій з боку податкових органів. Найчастіше мінливі норми законодавства допускають різні інтерпретації з боку податкових органів, що мають право накладати значні штрафи, нараховувати й стягувати пені.

На думку керівництва, податкові зобов'язання були повністю відображені в даній фінансовій звітності, виходячи з інтерпретації керівництвом чинного податкового законодавства України, офіційних коментарів нормативних документів і роз'яснень податкових та судових органів.

Керівництво Компанії вважає, що за станом на 31 грудня 2015 року й 31 грудня 2014 року в Компанії не існує потенційних податкових зобов'язань та незавершених судових розглядів.

25. Події після звітного періоду

Керівництво визначає порядок, дату підписання фінансової звітності та осіб, уповноважених підписувати звітність.

Після звітного періоду та до затвердження фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2015 року не відбулося суттєвих подій, які б могли вплинути на економічні рішення користувачів.

Компанія ставить перед собою мету в повному обсязі задовольнити потреби користувачів фінансової звітності.

**Генеральний директор
ТДВ "СК" СПЕЙР"**

Єфремов О.П.

Головний бухгалтер

Богдан О.М.